

havde bidraget til at styrke Tillidsforholdet mellem alle Samfundsbøle i Stedet for nu at gjøre Kløften større og større, saa at det næsten bliver umuligt at udfylde den. Jeg har derhos ligeoverfor det ærede Ministerium — det er med den inderligste Alvor, jeg siger dette, — endnu et Forhold at omtale med Hensyn til Fremtidens Tillid og Mistillid. Jeg vil kun henpege derpaa; men det forekommer mig, at det ærede Ministerium er nærmere til at betænke dette, men jeg kan ikke nægte, at, efter som det stiller sig for mig, vil jeg, selv om det ikke gavnligt berøres under denne Forhandling, dog henstille, om ikke allerede saa Meget staaer fast i dette Dieblit, at den Stemmesforskjel, der vil komme tilfæde, naar dette Forslag endelig vedtages, vil blive saa ringe, at det dog neppe er synderlig raadeligt paa en saa ringe Meningsforskjel baade i det ene og i det andet Thing at bygge den endelige Forsatnings Fremtid, som vi herefter skulle have, og at det navnlig ingenlunde kan være heldigt, at et Forslag, vedtaget paa denne Maade, indstilles til den Haand, der skal sætte det sidste Ord derpaa.

Det forekommer mig forøvrigt, at den Forhandling, der er foregaaet i denne Sal, ikke er baaren af en høiere Bevidsthed om Ansvar, idet der er kastet saamange ueensartede Følser ind, saamange Hensyn af en underordnet Betydning, at man ikke skulde sige, at Folke-representationen i dette Dieblit stod overfor en saa stor Afgjørelse som den, der i Virkeligheden nu staaer for Døren. Jeg tør sige, at den Afgjørelse, der ligger for, i en vis Retning er et Tilbagestridt omvrent paa den anden Side af Aaret 1660. (Ratter.) De ærede Medlemmer, som lee, kunne tidsnok lee; men at de ere med at grave en dyb Kløft mellem Store og Smaa paa Landet, og at de fremkalde en Forskjel mellem Land og By, som man dog heldigt havde overvundet, det er ganske vist. Ved den Righeds-kamp, som fandt Sted i 1660, og som endte med, at man lagde Enemagten i Kongens Haand, var det, at denne Kløft i Folket blev udjævnet, og ved den almindelige Righed søgte man i 1849 at gjengive hele Folket Deelagtighed i Statsstyrelsen, idet man dengang søgte at hævede det samme Righedshensyn, som var opnaaet i 1660. Men nu, efterat der blot er hængaaet

nogle Aar, og da man troer Diebliffet kommet dertil, graver man igjen den samme Kløft, og jeg troer ikke, at det vil blive til Held for Fædrelandet.

Formanden: Der er endnu 3 Medlemmer, som have ønsket at udtale sig, og jeg tør derfor ikke haabe, at denne Sags Behandling samt Behandlingen af den sidste Sag paa Dagsordenen kan bringes tilende i det nærværende Møde. Jeg skal derfor nu standse Forhandlingerne for at fortsætte den i et Aftenmøde.

Før jeg slutter Mødet, skal jeg meddele, at Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har meddeelt mig, at han ønsker Thingets Tilladelse til at stille en Forespørgsel til Indenrigsministeren, saalydende:

„Har Indenrigsministeren bemyndiget Stiftamtmanden i Viborg Stift til at lade foretage Valg af Valgmænd i nogle Communer i den Deel af Viborg Amt, som henhører til 8de Landstingskreds, paa en anden Dag end den i det kongelige aabne Brev af 12te Mai d. A. bestemte?“

Næste Møde vil blive afholdt i Aften Kl. 7^{1/2}, og Dagsordenen vil da være:

1) Spørgsmaal om Fremme af den af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds anmeldte Forespørgsel til Indenrigsministeren.

2) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Danmarks Riges gjennefsete Grundlov af 5te Juni 1849.

3) Anden Behandling af:

Forslag til Grundlovsbestemmelse angaaende Ophævelsen af Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855 om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849.

Mødet hævet Kl. 4, 35 Min.